

Henk Wildeboer maakte bevrijding Vlissingen mee: ‘Ik heb echt 75 jaar van mijn vrijheid genoten’

VLISSINGEN - Het grootste eerbetoon zit soms in de kleinste woorden. Henk Wildeboer maakte in 1944 de bevrijding van Vlissingen mee. Bij de herdenking ervan, zaterdag in de Sint Jacobskerk, uitte hij zijn bewondering voor de moed van de bevrijders met een kleine maar alleszeggende zin: „Ik heb echt 75 jaar van mijn vrijheid genoten.”

Maurits Sep (PZC 26 okt.2019)

Daarmee gaf Henk Wildeboer - nu 85 - heel simpel een diepe betekenis aan de slachtoffers van de Slag om de Schelde. Levens gingen verloren maar niet voor niets.

In de Sint Jacobskerk en op Uncle Beach bij de Oranjemolen herdacht Vlissingen de bevrijding en vierde 75 jaar vrijheid. De meeste aandacht ging uit naar de jongens en mannen uit verre landen die vochten voor de vrijheid van een stad die ze helemaal niet kenden. Zeventig nationaliteiten kwamen in de nacht van 1 november in Vlissingen aan land.

© Maurits Sep

Onder hen waren 180 Franse commando's, vertelde de Franse ambassadeur Luis Vassy in vlekkeloos Nederlands. Vijf van hen keerden nooit terug. „Vandaag herdenken we hun moed, want ze vochten hier, terwijl hun eigen land nog niet volledig bevrijd was.”

„Aan boord gaan van een landingsvaartuig, midden in de nacht landen in Vlissingen en vechten voor mensen die je niet kent. Zouden wij dat doen?“, vroeg burgemeester Bas van den Tillaar zich

hardop af in een volle kerk. Moeilijke vraag, moeilijk antwoord, erkende hij direct. Toch kunnen we een les leren van de mannen die dit toen wel deden, stelde Van den Tillaar. „We hebben elkaar nodig, over grenzen heen, meer dan we denken.”

Ook gedeputeerde Anita Pijpelink sloeg een brug tussen verleden en heden. „We moeten de vragen van toen vertalen naar onze tijd. Hoe verdraagzaam ben ik nu? Ben ik bereid verlies te lijden ten gunste van de ander? We moeten ervan doordrongen blijven dat oorlog en wraak nog nooit iets goeds hebben voortgebracht.”

Voor niemand. De Franse ambassadeur Vassy maakte een groots gebaar door in zijn toespraak ook aandacht te schenken aan de Duitse slachtoffers. „Ook zij hadden een vader en een moeder.”

© Maurits Sep

De bevrijding van Vlissingen begon met de landing van geallieerde troepen op het strandje bij de Oranjemolen, nu bekend als Uncle Beach. Daar deden ook Nederlandse commando's aan mee. Commandant van het Korps Commando Troepen kolonel René van den Berg wekte de gebeurtenissen van toen tot leven op basis van ooggetuigenverslagen. Elf Nederlandse commando's kregen de keuze: rust, of meedoen aan een landing op hun eigen kust. „En hun antwoord was: rusten kunnen we altijd nog." En dat, benadrukte Van den Berg, past bij de kernwaarden van zijn korps: „Moed, beleid, trouw, eer en trots.”

Een nieuwe lichter commando's - deze week begonnen aan hun opleiding - speelde de landing na. Met twee vaartuigen kwamen ze aan op Uncle Beach. Dat ging gepaard met schoten en luide knallen. Net als 75 jaar geleden.

© Maurits Sep

‘Onder het gebulder van kanonnen, ben ik een gedicht voor je begonnen’, dichtte Vlissinger Willem Oostdijk voor het poezie-album van zijn zusje Jannie. Willem overleefde de oorlog niet; hij was één van de 35 burgerslachtoffers tijdens de bevrijding van Vlissingen. Jannie las zaterdag het gedicht voor uit datzelfde poeziealbum. Willem schreef daarin ‘één wens: dat het spoedig vrede mag worden voor ieder mens.’

© Maurits Sep